

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2015 - 2016

K.R.Ravi RAVINDRAN (UR Bşk.)

M.Sabri GÖRKEY (2420.Böl.Guv.)

Erdal ATAÖZDEN (2.grup .Guv.Yrd.)

Tarih: 27.10.2015 **Toplantı No:** 1910 / 16 **Bülten No:** 1503 **Kuruluş:** Mart 1977 **Charter :** Mart 1980

Geleneksel hale gelen Sömestr tatili gezimiz bu yılda tekrarlanacak. İlk planlamaya göre 24 – 28 Ocak 2016 tarihleri arasında ve Bulgaristan'ın kayak merkezi Bansko da olacak.Şu anlarda otel rezervasyonunu tamamlamak üzereyiz..Daha detaylı bilgiyi Tamer BORAL ve Ali ES dostumuzdan alabilirsiniz.

Mayıs 2016 üçüncü çeyreğinde Almanya Lörrach Rotary Kulübünün davetlisi olarak hazırladıkları programa katılacağız.

Sisler Arasında Selimiye ve Muradiye...Enver ŞENGÜL

[Bültenimiz 4 sayfadır](#)

30.Haziran 2015 itibarıyla Dünyada 1.235.536 Rotaryen ve 35.109 kulüp bulunmaktadır.

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ :	İsmail GÜMÜŞDERE – Serdar KÜÇÜKSARILAR
ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ :	Emre ALP – Gürkan KÖMÜRCÜ – Halil ALTUĞ – İsmet AÇIKGÖZ Mehmet EREN – Oktay ALEMDAR – Reşat AYAN – Tarık ETKER
DEVAM DURUMU :	% 50.00
MUTLU GÜNLERİMİZ :	06 KASIM Zehra-Tamer BORAL Evlilik Yıldönümü 08 KASIM Ahmet ÇELİK Doğum Günü KUTLARIZ...

Önümüzdeki hafta toplantımız: **03.Kasım.2015 Salı Saat 20.00 de Hilly Otelde**

Başkan : Demirkan ÇAĞLAYAN
Gel.D.B : Ahmet ÇELİK
Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter : Ali ES
Geç.D.B. : Cengiz TUĞLU
Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Emre ALP

edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

Zürafanın dünyaya gelmesi zorlu bir iştir.Yavru zürafa annesinin rahminden yaklaşık 3 metrelik bir yükseklikten aşağı düşer ve bu düşüş genellikle sırt üstü olur.Yeni doğmuş zürafa,birkaç saniye içinde yüzüstü dönerek ayaklarını vücudunun altına alır.

Dünyaya ilk defa işte bu şekilde dururken bakar,sonra da doğum sıvısının son kalıntılarını yüzünden ve kulaklarından silkeler.

Şimdi,annesinden alacağı sert ama bir o kadar da şefkatli hayat dersine hazırdır artık! Anne zürafa bebeğinin üzerine eğilir.

Bir dakika kadar bekler ve sonra ilk bakışta çok mantıksız görünen bir şey yapar:Bebeğini ön ayaklarıyla tekmelercesine dürterek onu ayağa kalkmaya zorlar. Yavru zürafa ayağa kalkmadığı takdirde bu zorlu süreç defalarca tekrarlanır. Ayakta durma mücadelesi çok önemlidir.

Yavru zürafanın yorgunluğu arttıkça anne onu tekrar tekrar tekmeleyerek çabalaması için uyarır.

Nihayet,yavru zürafa titrek bacaklarının üzerinde ilk defa ayakta durmayı başarır. Daha sonra anne zürafa başka ilginç bir şey yapar:

Onu yeniden tekmeleyerek yere düşürür.

Niye mi dersiniz?Ona nasıl ayağa kalktığını hatırlatmak için! Vahşi hayatta bebek zürafalar için en güvenli yer annelerinin yanı ve sürüleridir;dolayısıyla,sürüden ayrılmamaları için,mümkün olan en kısa sürede ayağa kalkmaları gerekir.

Aslanlar,sırtlanlar,leoparlar ve vahşi av köpekleri genç zürafaları büyük bir keyifle takip ederler ve eğer anne zürafa yavrusuna nasıl ayakta kalacağını öğretmezse,yavru zürafaları bu yırtıcı hayvanlara yem olması işten değildir.

Bu,biraz sert ama anne şefkatiyle dolu bir hayat dersi.

Peki,biz insanlara bakan yönü nedir diye sorarsanız,

"insanların hayatlarında hep peşinden koşacakları ve onları ayakta tutacak bir gayeleri ve düşleri vardır."

Elbette ki,insanların gayesine ulaşması kolay olmaz,bazen sert engellerle karşılaşır.

Ama görünüşte sert ve çetin gibi görünen bu şartların altında, aslında insanı kuvvetlendiren ince bir şefkat vardır.

Sonuç olarak ;Düşmeyen yok ki, önemli olan kalkmayı ve devam etmeyi bilmek.

*****

" İkinci Dünya savaşıydı. Savaş Bölgesinden Memleketi Olan Leningrad (ST PETERSBURG) İzine Gelmiş Bir Asker Evinin Bulunduğu Caddeye Doğru Giderken Alman Bombardımanı Sonucu Ölenleri Taşıyan Bir Kamyonla Karşılaştı; Ölüler Toplu Gömülmek Üzere Mezarlığa Götürülüyordu, Cesetlerin Arasında Askerin Dikkatini Çeken Bir Şey Vardı Ona Tanıdık Gelen Bir Ayakkabı...

Eşine aldığı ayakkabıya benziyordu.Eve gidip gitmeme konusunda biraz tereddüt geçirdikten sonra görevliye ayakkabıyı giyen ölüyü görmek istediğini söyledi,görevli izin verdi kamyonu çıktı cesede baktı o onun karısıydı. Görevliye cesedin kendi karısı olduğunu onu alıp kendisinin gömmek istediğini söyledi görevlinin yardımıyla ceset indirildi, asker karısının zorda olsa nefes aldığını gördü ve onu alıp hastaneye götürdü...

Yapılan müdahaleler sonucu kadın kurtarıldı iyileşti ve normal hayata döndü... İşte o kadın hamile kaldı ve 7 ekim 1952 de vladimir vladimiroviç putin'i doğurdu... Aynı putin şu an büyük bir lider ve insanlık için bir kurtarıcı...tesadüfün böylesine ne demeli. "

..Hillary Clinton'un Zor Seçenekler adlı kitabından...

Edirne Ticaret ve Sanayi Odası 1980 li yıllar

İSTANBUL`DA BİR BOHEM CUMHURİYETİ: ASMALİMESCİT

İstiklal Caddesi`nden Tünel`e doğru yürürken, eski Markiz Pastanesi`ni geçtikten sonra, Kumbaracı Yokuşu`nun tam karşısında durup başınızı sola doğru çevirin.

Bir sokak tabelası göreceksiniz: Asmalımescit... Hani şu tarihten bu yana adı hep bohemle birlikte anılan, her milletten çeşit çeşit insanın, gece hayatının "Dolce Vita"sında koyun koyuna yaşadığı, Fikret Adil`in romanına konu olmuş o meşhur Asmalımescit Sokağı...

"Macera peşinde vatanını bırakan, hudut dışına çıkan, yayan devri aleme çıkan ecnebler ve barlarda çalışan bütün aktristler Asmalımescit`te otururlar.

Dünyanın her köşesinden gelmiş, ekserisinin milliyetleri ancak pasaportlarında -eğer varsa- yazılı bu insanların etrafında, gene ecnebi, fakat en aşağı yirmi yıldır Asmalımescit`te yerleşmiş bir grup daha vardır.

Bunlar artist acenteliği, tefecilik, pansiyonculuk ve tellallıkla geçinirler, her lisanı konuşurlar, hiçbirisini okuyup yazamazlar, Türkçe imzalarını atmayı bilirler ve zabıtaban tanıdıkları çoktur. Marsilyalı bir "souteneour", napolili bir "lazarone", Şikagolu bir "gangster" kendini Asmalımescit`te yabancı saymaz.

Buranın hususiyetini, güneş görmeyen, dolambaçlı, rutubetli, her köşe başı amonyak kokusu neşreden sokaklara açılan demir kapılı, demir kepenk ve parmaklıklı pencereleriyle bu müteaffin havayı teneffüs etmeye hazırlanan kranlık evlerin sakinleri tamamlar.

Odalardaki çiçekler,saksıları içerisinden pencerelere doğru zayıf dallarını uzatmaya çalışırlar; yirmi beş mumluğu geçmeyen elektrik lambaları küvetlerdeki suların pisliklerini göstermezler ve insan eğer bu evlerden birinde oturursa geceleri uyuyamaz. Çünkü Asmalımescit`in nabızları gibi, mütemadi topuk sesleri, sofalarda, bitişik evlerde dolaşır, her an odanızın önünde birinin nefes aldığını zannedersiniz.

Sabaha karşı da uyumak kabil değildir. Bu saatlerde aktristler işlerinden dönerler, ekserisi içmiş olduğu için yüksek sesle konuşurlar, beraberlerinde getirdikleri damlarla "daha içelim, yakmayalım" diye münakaşa ederler, gramafon çalarlar.

Bütün bunlara, sokaktan geçmeye başlayan simitçi, zerzevatçı, sütçü naraları, tramvay dandanları karışır. Asmalımescit`te insan, ancak oraya yerleştikten bir hafta sonra ve sabah sekiz ile on altı arası uyuyabilir."

Gazeteci yazar Fikret Adil`in ilk baskısı 1933 yılında yayınlanan romanı "Asmalımescit 74"ten yapılan bu alıntı, asmalımescit`in, geçen yüzyıl başındaki kimliğini, ruhunu ve dokusunu çok da iyi ifade ediyor aslında.

Geçen zaman içinde İstanbul`un nüfusunun artışıyla yaşanan kültürel erozyon tüm Beyoğlu`nu olduğu gibi elbette ki Asmalımescit`i de etkilemiş.

Ancak özellikle son yıllarda sosyal yaşamın, entellektüel çevrelerin yeniden Beyoğlu`na kaymasıyla bölge yavaş yavaş eski kimliğine kavuşmaya başlamış. Asmalımescit bugün yeni açılan renkli mekanlarıyla yeniden sanat camiasının ve özellikle gençlerin vazgeçilmezi olmaya başladı.

İstiklal Caddesi`yle Meşrutiyet Caddesi arasında kalan Asmalımescit mahallesi ve sokağı, adını II.Bayeziid döneminde (1481-1512) Tersane-i Amire Kalafatçıbaşısı Yunus Ağa tarafından inşa ettirilen "asma Mescidi"nden almış. Sofyalı Sokağı köşesiyle Kamhi apartmanı civarında olan mescit, 1898`den çok önceleri ortadan kalkmış.

Kimler Geldi, Kimler Geçti...

Sokağa girip sol koldan ilerleyince, 5 numaralı apartmanın giriş katında, yüzyıl başında ithal malı içkiler satan "A la Grotte" mağazasından süzülen şarap kokularını hala duyar gibi oluyorsunuz. Bu mağaza 1940`lardan sonra, "Arap İzzet" lakabıyla anılan İzzet Toker tarafından "Tuna Birahanesi" olarak işletilmiş.

Bugünse "Beyoğlu Restoran" olarak hizmet veriyor. Aslında bu örnek bile Asmalımescit`in zaman içinde yaşadığı evrime yeterince iyi bir kanıt belki de...

1881 yılında ünlü fotoğrafçı ve Darphane-i Amire hakkahlarından James Robertson Asmalımescit Sokağı`nın 9 numaralı apartmanında oturmuş. Aynı yıllarda Romanya Konsolosluğu 13 numaralı binada yer alıyordu.

1912`de Paris Oteline dönüşen bu binanın yerinde bugün Çağın Han bulunuyor. 14 ve 15 numaralı binalar 1889`da Bulgaristan Prensliği`nin kançılıryası ve ajansını konuk etmiş. Kançılırya daha sonra 47 nolu binaya taşınmış.

Ünlü "Stanboul" gazetesi ve matbaası da 1889-1902 yılları arasında 21-22 numaralı binalarda hizmet vermiş. 27 numaralı binada yer alan Kohout`nun birahanesi, sattığı Münih biralarıyla 1900`lerin başında oldukça popülermiş.

1895 yılında, Asmalımescit`in ünlü simalarından "Sabah" gazetesinin sahibi Mihran Efendi 5 numarada, Belçika Legasyonu`ndan Baron Gustav Hübsch ise 11 numarada oturuyordu. 14 numarada ise Amerika Birleşik Devletleri Legasyonu bulunuyordu.

O yıllarda pek çok gazete ve dergiyi konuk eden Asmalımescit Sokağı`nın önemli sakinleri arasında, 1914 yılında kapanıncaya kadar bu sokakta bulunan "Levant Herald" gazetesi de vardı.

"Hamenore" dergisinin yönetim binasıysa 1923`ten 1938`e kadar asmalımescit Sokağı`nda yaşayan ünlü isimlerden biri de fotoğrafçı Guillaume Berggren`di. Sanatçının yaşadığı 51 numaralı Hacı İlyas Bey Apartmanı bugün Hak Hürriyet Apartmanı ismini almış.

C.M. Tothfalussy`nin işlettiği "Hotel Imperial", 1912`de Azarian Apartmanı olan 45 numarada yer alıyordu. 63 numarada hizmet veren Nicolaidi`nin lokantası ise Asmalımescit sakinlerinin uğrak yeri.

1940 yılına kadar Madam Margrite ve Avusturyalı eşi aşçı Wiemer tarafından işletilen "Viyana Lokantası" 37 numaradaydı. Mekanı 1941`de Tünel`deki Fischer Lokantası`nın sahibi Rudolph Fischer devralarak "Nil Lokantası"nı açtı.

Fischer`in yanında yetişen Refik Arslan, daha sonra Asmalımescit`in bugün bile en popüler mekanlarından biri olan, "Refik"i Sofyalı Sokak`ta açtı. Nil Lokantası, Fischer 1943`te öldükten sonra 1970`lere kadar aynı adla hizmet verdi. Dükkan bugün Refik Arslan`ın yeğeni Yakup Arslan tarafından "Yakup II" adıyla işletiliyor.

Refik ve Yakup II, hala Asmalımescit`in yıllardır aydın ve sanatçılar tarafından tercih edilen en karakteristik restoranlarından ikisi. 1940`larda sanatçıların bir diğer buluşma noktasıysa Yakup II`nin bitişiğindeki asmalımescit Apartmanı`nın altında bulunan "Elit Kahvesi"ydi. Madam Brown tarafından 1953`e kadar işletilen bu mekanın yerinde bugün "Cep Sanat Evi" adıyla hizmet veren bir kafe bulunuyor.

Fikret Adil`in, Asmalımescit`teki bohem hayatını anlattığı "Asmalımescit 74" adlı romanın geçtiği ev 47 numaralı iki katlı binaydı. Yazar, romanında evin numarasını ters çevirerek "74" diye yansıtmıştı. Romanın yazıldığı dönemlerde bu ev Viçen Papazyan ve Satenik Lazyan`a aitti. Evin altındaki dükkansa 1912`de H.Papadopoulos`un eczanesiydi. Bugün sadece cepheleri ayakta duran, bakımsızlıktan büyük ölçüde yıkılmış olan 47 numaralı binanın iç boşluğu ne yazık ki otopark olarak işletiliyor.

YASEMİN ŞENER